



RISK OCH KAPITALTÄCKNING 2009

PELARE 3

INNEHÅLL

| | |
|----------------------------|----|
| Inledning | 3 |
| Kapitalbas och kapitalkrav | 4 |
| Risk | 7 |
| Marknadsrisk | 9 |
| Kreditrisk | 9 |
| Operativ risk | 13 |
| Likviditetsrisk | 15 |

INLEDNING

Denna rapport syftar till att ge information om Carnegies risker, riskhantering och kapitaltäckning i enlighet med Pelare 3 i kapitaltäckningsregelverket.

Uppgifterna om kapitaltäckning och riskhantering lämnas årligen enligt Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd FFFS 2007:5 och gäller för den finansiella företagsgruppen ABCIB Holding AB, organisationsnummer 557680-4983 med dotterbolag. Den legala strukturen framgår av organisationsschemat i appendix. Alla dotterbolag ägs till 100 procent och konsolideras enligt förvärvsmetoden.

Altor Fund III, Bure Equity AB och delar av personalen äger Carnegie Investment Bank AB genom holdingbolaget ABCIB Holding AB. ABCIB Holding AB grundades 29 april, 2009 när Finansinspektionen beviljade Altor Fund III och Bure Equity AB tillstånd att förvärva 100 procent av aktierna i Carnegie Investment Bank AB. ABCIB Holding AB är ett rent holdingbolag och verksamheten bedrivs i Carnegie Investment Bank AB, med filialer och dotterbolag.

Nedan används termerna "Carnegie" eller "Koncernen" för ABCIB Koncernen som omfattar ABCIB Holding AB och Carnegie Investment Bank AB med filialer och dotterbolag. "Moderbolaget" används för Carnegie Investment Bank AB. Siffror för Moderbolaget anges inom parentes.

KAPITALTÄCKNINGSGREGLERNA

En ny lag om kapitaltäckning och stora exponeringar, baserad på nya internationella regler ("Basel 2"), trädde i kraft den 1 februari 2007. Kapitaltäckningsreglerna är indelade i följande tre pelare:

Pelare 1 – Grundläggande kapitalkrav

Det grundläggande kapitalkravet uttrycker lagstiftarens uppfattning om hur stor kapitalbas som en bank måste ha i förhållande till hur stora risker banken tar. Ett företag ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som minst motsvarar summan av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker. Kapitaltäckningskvoten, det vill säga kapitalbasen dividerat med kapitalkravet, ska därmed överstiga 1.

Pelare 2 – Riskbedömning

Regelverket ställer krav på att företagen ska ha en tillfredsställande hantering och bedömning av risker.

Instituten ska se till att dess risker sammantagna inte medför att förmågan att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska företagen ha processer och metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Processen kallas intern kapitalutvärdering (IKU). Alla väsentliga risker ska identifieras, mätas och rapporteras i IKU, inklusive risker som inte hanteras under Pelare 1. Detta innebär att instituten förväntas hålla en större kapitalbas än den miniminivå som Pelare 1 specificerar.

Pelare 3 – Informationskrav

I kapitaltäckningsreglerna ställs krav på att instituten ska offentliggöra omfattande information om risker, riskhantering och kapitalkrav, vilket görs med denna rapport.

Mer information om regelverket finns på www.fi.se.

KAPITALBAS OCH KAPITALKRAV

Carnegies förmåga att bedöma och hantera risker och att samtidigt hålla en tillräcklig kapitalstyrka för att möta oförutsedda händelser är avgörande för bankens långsiktiga lönsamhet och utveckling. Carnegie ska upprätthålla en kapitalbas som är tillräcklig för att täcka samtliga risker samt bedriva och utveckla verksamheten.

KAPITALBAS

Kapitalbasen ska fungera som en buffert mot förluster som kan uppkomma till följd av de risker Koncernen kan bli utsatt för samt täcka behoven för att bedriva och utveckla verksamheten. Kapitalbasen består av primärkapital, som främst utgör det egna kapitalet.

Enligt Carnegies kapitalpolicy är målet att optimera kapitalstrukturen gällande primärkapital. Policyn anger även att kapitaltäckningskvoten ska vara minst 1,5 och att eget kapital även ska täcka kapitalbehovet fastställt i den interna kapitalutvärderingsprocessen.

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | Moderbolaget |
|--------------------------------|------------------|---------------------|
| Aktiekapital | 200 000 | 200 000 |
| Övrigt tillskjutet kapital | 600 000 | |
| Reserver | 480 506 | 40 000 |
| Balanserad vinst | 828 399 | 2 477 536 |
| Anteciperad utdelning | -525 000 | -525 000 |
| <i>Avdragsposter</i> | | |
| Goodwill och Immatriella tillg | -17 431 | -9 792 |
| Latent skattefordran | -250 906 | -243 232 |
| Summa Primärt kapital | 1 315 568 | 1 939 513 |
| Supplementärt kapital | - | - |
| Total kapitalbas | 1 315 568 | 1 939 513 |

KAPITALKRAV

Enligt lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar ska kapitalbasen minst motsvara summan av kapitalkraven för kredit-, marknads- och operativa risker. Kapitaltäckningsregelverket ger företagen möjlighet att välja mellan olika metoder när de beräknar storleken på den kapitalbas som behövs för att möta förluster som beror på de kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker som företagen utsätter sig för. Carnegie tillämpar följande metoder:

- Kreditrisk – schablonmetoden för beräkning av kreditrisk och den fullständiga metoden för finansiella säkerheter.
- Marknadsrisk – Finansinspektionens standardiserade modell.
- Operativ risk – basmetoden som innebär att kapitalkravet beräknas på 15 procent av ett genomsnitt av de tre senaste årens rörelseintäkter.

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | Moderbolaget |
|---------------------------|------------------|---------------------|
| Kreditrisk | 183 590 | 85 561 |
| Aktiekursrisk | 20 269 | 15 406 |
| Ränterisk | 2 912 | 1 720 |
| Valutakursrisk | 75 675 | 18 264 |
| Marknadsrisk | 98 857 | 35 390 |
| Operativ risk | 404 667 | 188 528 |
| Totalt kapitalkrav | 687 113 | 309 479 |

För ytterligare information om koncernens riskexponering, se appendix.

KAPITALTÄCKNING

Carnegie hade per den 31 december 2009 en kapitaltäckningskvot om 1,91 (6,27) motsvarande en primärkapitaltäckningsgrad om 15,32 (50,14) procent. Carnegie har under 2009 uppfyllt kravet enligt 2 kap. 1–2 §§ kapitaltäckningslagen om att kapitalbasen minst ska uppgå till kapitalkravet.

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | Moderbolaget |
|---------------------------|------------------|---------------------|
| Kapitalbas | 1 315 568 | 1 939 513 |
| Kapitalkrav | -687 113 | -309 480 |
| Överskott av kapital | 628 455 | 1 630 033 |
| Kapitaltäckningskvot | 1,91 | 6,27 |
| Primärkapitalkvot | 1,91 | 6,27 |

INTERN KAPITAL UTVÄRDERING

Kapitalkravet anger miniminivån för vilket kapital som behövs för att täcka oförutsedda risker. Kapitalkravet täcker dock inte alla dimensioner av kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk och inte heller enskilda instituts samtliga riskexponeringar. Det totala kapitalbehovet påverkas av respektive instituts egna särdrag och osäkerhetsfaktorer.

För att säkerställa att kapitalbasen reflekterar särdragen och osäkerhetsfaktorerna i Carnegies totala riskprofil genomförs årligen en intern kapitalutvärderingsprocess. IKU-processen syftar till att säkerställa att kapitalbasen är tillräcklig för att täcka samtliga risker samt bedriva och utveckla verksamheten.

Inom ramen för den interna kapitalutvärderingen beaktas därför samtliga relevanta risker som Carnegie exponeras mot. IKU-processen är som sådan ett verktyg som säkerställer att Carnegie på ett tydligt och korrekt sätt identifierar, värderar och hanterar alla de risker koncernen är exponerad för samt gör en bedömning av sitt interna kapitalbehov i relation till detta.

Utgångspunkten för Carnegies IKU är en djupgående analys av alla potentiella risker som kan uppkomma inom Koncernen. Följande risker beaktades i Carnegies IKU för 2009:

- Marknadsrisk (inklusive marknadsrisker som inte ingår i Pelare 1)
- Kreditrisk (inklusive kreditrisker som inte ingår i Pelare 1)
- Operativa risker (baserat på Carnegies företagsspecifika kategorisering)
- Likviditetsrisk
- Affärsrisk
- Strategisk risk
- Ryktesrisk

Med denna riskanalys som bakgrund analyseras varje individuell risk. Därefter kvantifieras riskerna genom stresstester anpassade till respektive riskslag.

Slutligen stressas den interna kapitalutvärderingen för att säkerställa att Carnegies kapitalnivå kan upprätthållas även under stressade scenarier. Tillämpade stressade scenarier är framåtblickande och baserade på de faktorer som har identifierats som de mest väsentliga för Carnegie. Stresstesterna omfattar oförutsedda men möjliga konjunktursvängningar och dessas effekter på Carnegies riskprofil och lönsamhet. Därigenom säkerställs att Carnegies kapitaltäckning vid försämrade ekonomiska förhållanden inte utan förvarning sjunker under kapitalkravet enligt Pelare 1 och att verksamheten kan fortsätta utan störningar.

Under 2009 genomfördes IKU-processen parallellt med affärsplaneringsprocessen för att säkerställa att risker relaterade till affärsplaner inkluderades i kapitalutvärderingen. Styrelse och affärsledningen var delaktiga genom hela processen genom att bidra till identifiering och analys av risker, definition av scenarier och stressmetoder samt godkännande av det slutliga kapitalbehovet. IKU-rapporten för 2009 slutfördes i december och godkändes av Finansinspektionen i januari 2010.

Kapitalbuffertar ses som en del av god riskhanteringsförmåga. Kvalitativa brister i riskhanteringsförmågan kan dock inte ersättas med kapital. Ändamålsenliga styr- och kontrollfunktioner och riskhanteringsystem är som sådan en förutsättning för Carnegies lönsamhet.

RISK

Carnegie utsätts genom sin verksamhet för olika typer av risk. Kapitaltäckningsanalysen baseras på en effektiv identifiering, mätning och bedömning av riskerna. En god riskhantering gör det möjligt att på ett tillförlitligt sätt fastställa kapitalbehovet för olika risker och verksamheter och fördela kapitalet på ett organiserat sätt enligt befintligt och planerat risktagande. Carnegie bedömer och analyserar kontinuerligt sin totala riskexponering. Carnegie exponeras huvudsakligen för marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk, likviditetsrisk, affärsrisk, strategisk risk och ryktesrisk.

Risk definieras som en potentiell negativ avvikelse från förväntat resultat och kan uppstå på grund av pågående interna processer eller framtida interna eller externa händelser.

RISKPROCESSEN

Carnegies riskhantering syftar till att kontinuerligt identifiera och analysera risker, att för dessa sätta lämpliga begränsningar (limiter) och säkerställa att det finns effektiva interna kontrollsystem.

Riskerna bevakas och kontrolleras löpande så att fastställda ramar och limiter inte överskrids. Riskpolicys och riskhanteringssystem utvärderas regelbundet för att kontrollera att dessa uppfyller verksamhetens behov. Tillsammans med kontinuerlig utbildning och tydliga processer, där varje anställd förstår sin roll och sitt ansvar, ger detta Carnegie förutsättningar för en ändamålsenlig riskkontroll.

Riskprocessen omfattar sju steg: att identifiera, mäta, utvärdera, kontrollera, föreslå åtgärder, följa upp samt slutligen rapportera risker. Processen omfattar alla riskområden samtidigt som de konkreta aktiviteterna anpassas till respektive riskområde.

ORGANISATION OCH ANSVAR

Styrelsen har det yttersta ansvaret för Carnegies verksamhet och därmed ansvaret för att säkerställa att riskhanteringen inom Koncernen är tillfredsställande. Det uppnås genom att styrelsen årligen fastställer centrala

riskpolicydokument som syftar till att skapa en riskmedvetenhet i koncernen och säkerställa en välbalanserad process mellan risktagande och riskkontroll. I styrelsens ansvar ligger även att via Riskkontroll, Compliance och Internrevision övervaka att regelefterlevnad och hantering av risker är tillfredsställande.

Styrelsen har inrättat tre särskilda kommittéer: riskkommittén, ersättningskommittén och revisionskommittén. Styrelsekommittéernas huvudsakliga uppgift är att förbereda styrelsens beslut. Riskkommittén arbetar med risk och kreditfrågor och ger råd runt risk- och kredithantering samt kapitaltäckningsfrågor, inklusive IKU. Ersättningskommittén behandlar frågor som rör fast och rörlig ersättning och andra former av kompensation. Revisionskommitténs huvuduppgift är att biträda styrelsen med kontrollen av den ekonomiska rapporteringen och rapporteringsrutiner samt att utvärdera den interna kontrollen.

Inom Carnegie är ansvaret för riskhantering baserat på principen om tre försvarslinjer ("three lines of defence") som syftar till att tydliggöra roller och ansvar för riskhantering. I grunden ligger att ansvar för risken återfinns alltid där risken tas. Detta innebär att varje anställd är ansvarig för att hantera riskerna inom det egna ansvarsområdet samt för efterlevnad av externa och interna regler. Modellen skiljer mellan funktioner som äger risk och regelefterlevnad (första linjen), funktioner för övervakning av risk och regelefterlevnad (andra linjen) och funktioner för oberoende granskning (tredje linjen).

Första försvarslinjen

Den första försvarslinjen äger risk och riskhanteringsaktiviteter och utgörs av verkställande direktör, affärsenheter och supportfunktioner.

VD ansvarar för att den löpande riskhanteringen är i enlighet med styrelsens policier och risktolerans. Ledning och personal inom första försvarslinjen bär huvudansvaret för riskhantering och efterlevnad av externa och interna regelverk i den egna verksamheten. Det innebär att de ansvarar för att identifiera, rapportera och hantera risker och överträdelser av internt eller externt regelverk.

Andra försvarslinjen

Den andra försvarslinjen utövar tillsyn vad gäller riskhantering och regelefterlevnad och består av riskkontroll och complianceansvariga på koncern- och lokal nivå. Riskkontroll och Compliance är oberoende från verksamheten.

Riskkontroll på koncernnivå (CRO Office) leds av Chief Risk Officer (CRO) och består av Group Market Risk Manager, Group Credit Risk Manager samt två Group Operational Risk Managers. Uppföljning av regelefterlevnad på koncernnivå leds av Group Compliance Officer.

Den andra försvarslinjen är ansvarig för att övervaka och testa lämplighet och effektivitet i implementerade rutiner på koncern- och lokal nivå samt övervaka förändringar i regelverk.

Oberoende riskkontroll ansvarar för att utvärdera metoderna för riskmätning för att säkerställa att risker mäts på ett lämpligt sätt. Riskkontroll följer upp att limiter efterlevs och utvärderar huruvida limiterna är i rätt storlek i förhållande till Carnegies kapitalbas, styrelsens risktolerans och kundernas efterfrågan.

Andra försvarslinjen assisterar styrelse och ledning med framtagande av policier och instruktioner. Andra försvarslinjen stödjer även första försvarslinjen med tillämpningen genom

att assistera vid utveckling av rutiner, metoder och verktyg för hantering av risker och regelefterlevnad. Andra försvarslinjen utför också stödjande arbetsuppgifter vid behov såsom utbildning, workshops, information och rådgivning.

Andra försvarslinjen på koncernnivå sammanträder veckovis för att utvärdera risknivåer för de olika riskslagen samt besluta om behov för åtgärder. Riskkontroll och Compliance genomför en analys och sammanfattande rapport till styrelsen på kvartalsbasis och framställer vid behov förslag till förändringar till styrelsen.

De lokala riskkontrollfunktionerna ansvarar för att koordinera riskhanteringsarbetet inom enheten samt att oberoende övervaka och testa lämplighet och effektivitet i implementerade rutiner. Lokala riskkontrollfunktioner rapporterar enhetens risker till den egna enhetsledningen samt till riskkontroll på koncernnivå som sammanställer, analyserar och rapporterar samtliga risker på en konsoliderad nivå till VD och styrelse.

De lokala compliancefunktionerna stödjer ledningen att övervaka regelefterlevnad samt ändringar i regelverk. De lokala compliancefunktionerna rapporterar direkt till lokal affärsledning samt till Group Compliance Officer som i sin tur rapporterar till styrelse och VD.

Tredje försvarslinjen

Den tredje försvarslinjen utgörs av internrevisionen. Internrevisionsfunktionen har till uppgift att utvärdera och verifiera att riskhanteringen och den interna kontrollen fungerar tillfredsställande. Detta ansvar innefattar även att kontrollera att de oberoende kontrollfunktionerna inom andra försvarslinjen fungerar på ett tillfredsställande sätt. Internrevisionen är oberoende från affärsverksamheten och rapporterar direkt till styrelsen.

MARKNADSRISK

Marknadsrisk återfinns inom alla affärsområden i Carnegie. Carnegie arbetar ständigt med att identifiera, kontrollera och begränsa marknadsrisker och utvärderar kontinuerligt befintliga processer för detta. Limiterna för marknadsrisker anpassas till Carnegies kapitalbas, styrelsens risktolerans och kundernas efterfrågan. Limiterna fastställs av styrelsen på rekommendation av Kredit- och Riskkommittén. Kredit- och riskkommittén delger i sin tur limiter till affärsområden inom Koncernen.

DEFINITIONER

Marknadsrisk definieras som risken för förluster till följd av pris- och volatilitetsförändringar på de finansiella marknaderna. Marknadsrisk består av aktiekursrisk, valutakursrisk och ränterisk.

Aktiekursrisk definieras som risken för förluster till följd av förändringar i aktiepriser, implicita volatiliteter och utdelningsestimat.

Valutakursrisk definieras som risken för förluster till följd av förändringar i valutakurser.

Ränterisk definieras som risken för förluster till följd av rörelser i räntor. Det görs en åtskillnad mellan ränterisk i handelslagret och ränterisk i övrig verksamhet. *Ränterisk i handelslagret* definieras som risken att positioner i handelslagret, eftersom de marknadsvärderas kontinuerligt, minskar i värde vid en rörelse i räntor. *Ränterisk i övrig verksamhet*. I den mån att ränterelaterade produkter avses att hållas till förfall värderas de till upplupet anskaffningsvärde enligt IFRS. Således påverkas inte det bokförda värdet av förändringar i räntan. Ränterisk i övrig verksamhet definieras i dessa fall som risken att förändringar i marknadsräntan påverkar Koncernens räntenetto negativt. Annars mäts ränterisken på samma sätt som ränterisk i handelslagret.

Marknadsriskerna uppkommer såväl i Carnegies tradingverksamhet, det vill säga i samband med handel på de finansiella marknaderna, som i den övriga verksamheten.

Carnegies tradingverksamhet motiveras i första hand av att möta kunders behov och i andra

hand av att skapa avkastning genom positionstagning.

Marknadsriskerna i Carnegie uppstår huvudsakligen i samband med handel i eget lager och övrig verksamhet som kan ge upphov till ränterisk och valutakursrisk. Valutakursriskerna uppstår huvudsakligen i samband med att Carnegie bedriver verksamhet i dotterbolag denominerade utländsk valuta. Ränterisk uppstår i balansräkningen om löptiden för utlåningen inte matchar löptiden för finansieringen. Merparten av in- och utlåning är på anfordran, till rörlig ränta, vilket innebär en marginell ränterisk. Carnegie genomför minst kvartalsvis en ränteriskberäkning av känsligheten för ränteförändringar i balansräkningen.

HANTERING

Exponering mot marknadsrisk inom tradingverksamheten regleras av limiter fastställda av styrelsen. Endast enheter som har erhållit ett riskmandat är tillåtna att ta marknadsriskerna. Varje risktagande enhet har fastställda limiter för olika riskslag som systematiskt följs upp.

Treasury ansvarar för hantering av marknadsriskerna som uppkommer i övrig verksamhet med uppdraget att minimera eventuell negativ påverkan på Carnegies resultat och eget kapital.

Sätten varpå Carnegie hanterar marknadsriskerna är dokumenterade i policier och limiter som godkännts av styrelsen samt i instruktioner med tillhörande limiter som utgått från VD eller CRO. Samtliga policier och instruktioner uppdateras på årlig basis.

MÄTNING OCH RAPPORTERING

Varje risktagande enhet ansvarar för den risk som tas och att ha god kännedom om dess konsekvenser. Riskexponeringen mäts, kontrolleras och följs upp av oberoende riskkontrollfunktioner. Marknadsrisk mäts på lokal nivå i system som är oberoende av affärssystemen.

För att säkerställa korrekt värdering av aktiekursrisken värderas hela handelslaget på daglig basis av Product Control. En noggrann genomgång presenteras för godkännande av Kredit- och riskkommittén på månadsbasis och värderingen verifieras av en extern part på kvartalsbasis.

Carnegie genomför regelbundet sensitivitetsanalyser som beräknar effekten på balansräkningen av ränteförändringar. I analysen simuleras en räntechock som motsvarar en plötslig och uthållig parallellförskjutning med 1 procentenhet applicerat på de avkastningskurvor till vilka aktuella positioner knyts.

Carnegies ambition är att ständigt utveckla och ompröva det sätt varpå ovanstående risker mäts

och begränsas. Vid årsskiftet skulle en plötslig och beständig förskjutning av avkastningskurvan uppåt med 100 räntepunkter medföra en förlust om 5,6 (5,6) MSEK.

KAPITALTÄCKNING

I IKU-processen beräknas det interna kapitalbehovet för marknadsrisk genom scenarioanalyser som modelleras av olika stresstester. I stresstesterna simuleras kraftiga simultana svängningar i volatilitet och pris på aktiemarknaden, valutakurser och räntan. Kapitalbehovet för marknadsrisker representerar potentiella förluster som skulle uppstå om sådana turbulenta marknadsändringar skulle inträffa.

Marknadsrisken i Carnegies representerar en låg andel av den totala riskexponeringen vilket avspeglas i att den utgör 14 procent av det totala kapitalkravet per 31 december 2009, respektive 18 procent av kapitalbehovet i den interna kapitalutvärderingen. Motsvarande andel för Moderbolaget var 28 procent av det totala kapitalkravet och 26 procent av kapitalbehovet i IKU.

KREDITRISK

Kreditrisk uppstår när Carnegie förbinder sina tillgångar med följden att kapital eller resultat är beroende av en motparts, emittents eller låntagares prestation. Carnegies kreditexponering är diversifierad och säkerställs huvudsakligen av noterade likvida värdepapper. Förutom Carnegies exponeringar mot institut är de allra flesta motparter privatpersoner eller små privatägda företag och det finns ingen koncentration till en viss bransch eller geografiskt område i kreditportföljen. Korrelation mellan kundernas betalningsförmåga är låg, bortsett från den som följer av konjunkturrisken.

DEFINITIONER

Kreditrisk definieras som risken för förluster till följd av att Koncernens motparter inte kan fullfölja sina kontraktsevenliga förpliktelser. Definitionen omfattar motpartsrisk, avvecklingsrisk och koncentrationsrisk.

Motpartsrisk avser risken att motparten i en transaktion inte kan fullgöra sina betalningsförpliktelser eller förpliktelser att leverera andra säkerheter.

Avvecklingsrisk är risken att förlora det kapital som utgörs av ett finansiellt kontrakt till följd av att motparten fallerar eller efter att Carnegie har gett oåterkalleliga instruktioner om att överföra kapitalbelopp eller säkerhet, men före det att mottagandet av motsvarande betalning eller säkerhet har blivit slutligen bekräftat.

Koncentrationsrisk avser kreditrisker till följd av koncentrationer i kreditportföljen mot en enskild kund, bransch eller geografisk region eller från koncentrationer i ställda säkerheter.

Under 2009 genomfördes ett omfattande program för att förstärka kreditriskkontrollen inom Koncernen. Projektet innefattade bland annat följande åtgärder:

- *Policydokument och instruktioner* – genomgång och uppdatering i syfte att fastställa tydliga riktlinjer gemensamma för hela Koncernen. Till exempel har tydligare instruktioner för hantering av säkerheter utfärdats.

- *Organisation* – utökad bemanning inom organisationen för riskkontroll.
- *Besluts- och rapporteringsstruktur* – tydlig åtskillnad mellan organisationen för kreditprövning och organisationen för kontroll av kreditrisker.
- *Mandat* – mandatstrukturen för kreditbeviljning har granskats och förtydligats.

Dessa åtgärder har bidragit till en tydligare och standardiserad process för kredithantering och utökad kontroll av beviljade krediter.

HANTERING

Carnegies kreditpolicy fastställer att kreditverksamheten skall baseras på:

- *Motpartsanalys* – Kreditbesluten baseras på en noggrann analys av kreditrisken. Detta innefattar analys av motpartens finansiella ställning och återbetalningsförmåga, kvaliteten på ställda säkerheter samt andra kreditriskreducerade åtgärder som bör tas. Koncernen säkerställer att kvalificerad personal utvärderar kundens kreditansökan på ett professionellt och effektivt sätt.
- *Säkerheter* – Säkerheter för exponeringar är i första hand i form av kontanta insättningar, likvida finansiella instrument eller bankgarantier. När säkerheter antas ska Carnegie alltid ha första prioritet på pant och därmed inte vara efterställd andra borgenärer.
- *Diversifiering* – Carnegie har som mål att hålla kreditportföljerna väldiversifierade. Portföljen av krediter och portföljen av

RISK OCH KAPITALTÄCKNING 2009

säkerheter ska återspegla utvecklingen i allmänna ekonomiska förhållandena i varje marknadsområde.

- *Sunda principer* – Godkännandet av krediter baseras på sunda bankprinciper och höga etiska normer, och får inte på något sätt äventyrar rättsliga principer och allmänt accepterade metoder.

Kreditkvalitén i kreditportföljen bygger på analys av motparten och dess kreditvärdighet. Förslag till kreditbeslut ställs av affärs- eller kundansvarig inom den enhet där kreditexponeringen kommer att uppstå till relevant beslutsinstans enligt den beslutade delegeringsordningen.

Innan Carnegie åtar sig motpartsexponering görs en kreditprövning. En kreditprövning innebär att undersöka om en limit för motpartsexponering kan beslutas eller inte och vilka förutsättningar som ska vara uppfyllda före verkställande av ett kreditbeslut.

Kreditprövningen baseras på en kreditberedning, det vill säga en undersökning avseende en motpart i ett kreditärende. Kreditberedning består av en utredning om kredittagarens ekonomiska situation och återbetalningsförmåga samt kvaliteten på ställda säkerheter. Bedömningen av en motparts återbetalningsförmåga görs utifrån motpartens aktuella ekonomiska situation. Om möjligt inhämtas extern kreditupplysning i tillägg till uppgifter erhållna direkt från motparten.

Säkerheter

Säkerheter för kreditexponering ska enligt kreditpolicy i första hand ställas i form av

kontanter, belåningsbara finansiella värdepapper eller bankgarantier.

I Carnegies *Group Collateral Instruction* förs en förteckning över vilka säkerheter och säkerhetsvärden som Carnegie medger. Listan utvärderas och uppdateras kontinuerligt, minst en gång per år.

Grunden för prövning av finansiella instrument som säkerhet ska vara en värdering av möjligheten för Carnegie att avyttra säkerheten, det vill säga dess omsättningsbarhet. Väsentliga faktorer att beakta vid bedömningen av omsättningsbarhet och därmed säkerhetsvärdet är förekomsten av standardiserade marknader för instrumentet, likviditeten på sådana marknader, volatiliteten för instrumentet och positionens storlek i det enskilda fallet och totalt för Carnegie.

Kunderna säkerställer normalt sin exponering med en diversifierad portfölj av värdepapper. Koncentrationsrisker kan dock uppstå om många kunder har samma värdepapper som säkerhet, eller en icke diversifierad portfölj.

MÄTNING OCH RAPPORTERING

Koncerngemensamma styrdokument beskriver utförligt vilka delar inom kreditriskområdet som skall kontrolleras, med vilken frekvens och hur rapportering skall ske. Group Credit Risk Control är oberoende från affären och ansvarar för att kontrollera och följa upp exponering mot kreditrisk. Group Credit Risk Control rapporterar månadsvis till CRO och kvartalsvis till styrelsen.

OPERATIV RISK

Operativa risker finns i all verksamhet inom Koncernen och i all samverkan med externa parter. Hantering av operativ risk är som sådan en löpande process som utförs med stöd av verktyg såsom självutvärdering och incidentrapportering. Under 2009 utvecklade Carnegie ett koncerngemensamt ramverk för hantering av operativa risker anpassat till Carnegies verksamhet. Ramverket syftar till att säkerställa att operativa risker identifieras och hanteras kontinuerligt på ett enhetligt sätt samt att öka medvetenheten om operativa risker bland anställda.

DEFINITIONER

Operativ risk är ett vitt begrepp som gränsar nära till andra riskkategorier. För att säkerställa en enhetlig hantering av operativa risker inom koncernen, har Carnegie definierat operativ risk i form av en riskstruktur där huvudkategorierna av operativ risk har definierats och exemplifierats med faktiska risker i form av underkategorier. Riskstrukturen utgör grund för den koncerngemensamma hanteringen av operativa risker.

Operativ risk definieras som risken för förluster till följd av en icke ändamålsenlig organisation, mänskliga fel, misslyckade processer, felaktiga system eller externa händelser. Definitionen inkluderar legal risk. Carnegie delar in operativ risk i följande kategorier:

Organisations- och personalrisk definieras som risken för förluster till följd av en icke ändamålsenlig organisation eller den mänskliga faktorn.

Processrisk definieras som risken för förluster till följd av fel eller brister avseende interna processer.

IT- och systemrisk definieras som risken för förluster till följd av brister, olyckshändelser, avbrott, attacker eller på andra sätt störningar i Carnegies IT-stöd.

Extern risk definieras som risken för förluster till följd av händelser i Carnegies omvärld.

Legal risk definieras som risken för förluster till följd av brister avseende principer, rutiner m.m. för säkerställande av legalt skydd i Carnegies verksamhet.

HANTERING

Operativ risk omfattar hela koncernen. Eftersom verksamheten och omgivningen ständigt ändras måste operativa risker kontinuerligt identifieras och värderas. Hanteringen av operativa risker regleras i den av styrelsen fastställda *Group Operational Risk Policy*. Styrelsens riktlinjer har konkretiserats i en *Group Operational Risk Management Instruction*.

Styrelsen har fastställt att Carnegie skall ha en konservativ riskaptit för operativ risk och att sannolikhet för och konsekvens av operativa risker ska reduceras på ett kostnadseffektivt sätt. Med detta menas att eftersom det oftast innebär kostnader att reducera operativ risk skall riskreducerande åtgärder baseras på en grundlig analys. Desto bättre de operativa riskerna har analyserats desto enklare blir det att skapa förståelse och bestämma vilka risker Koncernen är beredd att ta.

Utöver den löpande identifieringen av operativa risker genomför varje enhet i Carnegie årligen en självutvärdering där operativa risker identifieras, värderas och analyseras. Självutvärdering innebär att de olika verksamhetsområdena själva gör en utvärdering av riskerna i sitt område. Syftet med analysen är att öka medvetenhet, identifiera och belysa operativa risker.

Bedömning av identifierade operativa risker bygger på en modell som tillämpas genomgående i verksamheten. Varje identifierad risk bedöms utifrån sannolikhet och konsekvens. Produkten av sannolikhet och konsekvens utgör en risknivå hög, medium eller låg för den operativa risken. Enligt den av styrelsen fastställda riskaptiten för operativ risk, fordrar risker som har värderats som "hög" omedelbara åtgärder. Verksamhetsansvariga

RISK OCH KAPITALTÄCKNING 2009

ansvarar för att åtgärda oacceptabla risker inom ansvarsområdet. De ansvarar även för rapportering av analys och åtgärdsarbete till Group Operational Risk Control som följer upp risker och åtgärder.

Group Operational Risk Control gör även en självständig riskanalys utifrån ett koncernperspektiv. Utifrån denna riskanalys implementeras koncerngemensamma åtgärder. Under 2009 förbättrade Carnegie till exempel sina rutiner för att pröva och godkänna nya, och större förändringar av, produkter och tjänster. Representanter från alla riskområden och berörda stödfunktioner deltar i utvärderingen tillsammans med affärssidan. Syftet med enhetliga godkännanderutiner för nya och ändrade aktiviteter är att säkerställa att potentiella operativa risker belyses och hanteras på ett effektivt sätt.

MÄTNING OCH RAPPORTERING

Carnegie arbetar med att kontinuerligt förbättra metoderna för att mäta och kvantifiera operativ risk. Som ett stöd för identifiering, hantering och bedömning av operativa risker har Carnegie implementerat ett system för rapportering av operativa riskhändelser, så kallade incidenter. Incidentrapporteringssystemet används för att samla data om operativa förluster. Även incidenter som inte resulterade i en förlust rapporteras för att kunna identifiera orsaker och åtgärder. Samtliga medarbetare har ett ansvar för att rapportera incidenter.

Incidenthanteringen är en viktig del i Carnegies operativa riskarbete. Dels bidrar incidentstatistik till den årliga bedömningen av operativ risk, dels ger rapporteringen en möjlighet att snabbt identifiera riskområden och agera utifrån dessa.

KAPITALTÄCKNING

Ett av syftena med att försöka mäta de operativa riskerna är att bedöma hur mycket buffertkapital Carnegie behöver för att skydda sig mot förluster orsakade av operativa brister. Bufferten syftar till att skydda banken mot oförutsedda händelser av sådan karaktär att de kan hota bankens fortsatta existens. Förväntade förluster som är en naturlig del av varje verksamhet täcks av bankens resultat. De operativa förluster som är intressanta ur kapitalsynpunkt har som sådan låg sannolikhet och hög förlustkostnad. Dessa är i sin natur svåra att bedöma då det saknas omfattande historisk data. Vidare är inte historisk data nödvändigtvis representativ för framtida operativa risker av denna natur. För bedömning av operativ risk i den interna kapitalutvärderingsprocessen tillämpar därför Carnegie en kvalitativ scenarioanalys kombinerat med data om historiska förluster.

I beräkningen av det grundläggande kapitalkravet för operativ risk tillämpar Carnegie basmetoden. Under basmetoden baseras kapitalkravet för operativ risk på den så kallade intäktsindikatorn som beräknas som genomsnittet av rörelseintäkterna från de tre senaste föregående boksluten. Kapitalkravet uppgår till 15 procent av intäktsindikatorn. Det totala kapitalkravet för operativa risker för koncernen uppgick vid utgången av 2009 till 405 MSEK. Operativ risk är som sådan den största enskilda riskkategorin för vilken Carnegie behöver kapital (59 procent av det totala kapitalkravet). Motsvarande kapitalkrav för Moderbolaget uppgick till 189 MSEK, vilket motsvarar 61 procent av kapitalkravet.

LIKVIDITETSRISK

Målet med Carnegies likviditetshandling och finansiering är att säkra att alla framtida finansieringsåtaganden kan mötas. Koncernen använder kassaflödesanalyser samt stresstester som en del av kontrollprocessen för likviditetsrisk. Carnegie arbetar också aktivt med att minska likviditetsrisken genom att till exempel matcha förfallostrukturen på in- och utlåningen och genom att aktivt jobba med motpartslimiter, samt införa begränsningar då marknadsturbulens förekommer.

DEFINITIONER

Likviditetsrisk definieras som risken att inte kunna fullgöra sina betalningsåtaganden eller endast kunna göra det till en förhöjd kostnad. Likviditetsrisk delas i sin tur in i två kategorier; marknadlikviditetsrisk som primärt uppstår på balansräkningens tillgångssida och finansieringsrisk som primärt uppstår på balansräkningens skuldsida.

Marknadlikviditetsrisk uppstår om Carnegie inte kan realisera eller täcka sin position till gällande marknadspris eftersom marknaden inte är tillräckligt djup eller inte fungerar på grund av någon störning.

Finansieringsrisk är risken att motparter som tillgodoser gruppen med likviditet ökar säkerhetskravet för den kortfristiga finansieringen eller återkallar kreditlinan helt och hållet.

HANTERING

Målet med Carnegies likviditetshandling och finansiering är att säkra att alla framtida finansieringsåtaganden kan mötas.

Styrelsen i Carnegie har beslutat att likviditetshandlingen i gruppen skall vara konservativ. Som ett exempel på detta kan nämnas beslutet om att emittera en statsgaranterad obligation på 935MSEK som emitterades i 2009.

I flera av de länder där Carnegie är aktiv finns det lokala restriktioner på att flytta likviditet ut ur landet. Således går det inte att utnyttja eventuell likviditetsreserv i enskilda dotterbolag. Likviditetshandlingen sker därför primärt lokalt med instruktioner och limiter fastställda av Carnegies styrelse. Dotterbolag och filialer

rapporterar likviditetssituationen regelbundet till Group Risk Control.

Inlåning från allmänheten är en viktig del av finansieringen. Carnegie eftersträvar stabilitet i inlåningen, vilket uppnås genom att upprätthålla ett starkt förtroende för Carnegie samt genom en transparent och konkurrenskraftig prissättning.

Under normala omständigheter har Carnegie inga problem med att effektivt tillmötesgå betalningar som förfaller. Det är främst vid marknadsturbulens som Carnegie kan få problem med likviditetsrisken. Vid beräkning av exponering mot likviditetsrisk är det därför viktigt att säkra att Carnegie är förberedd om likviditetsrisk skulle bli ett problem.

MÄTNING

Det primära måttet för att utvärdera likviditetssituationen är likviditetsreserven. Det är den likviditet som är kvar när alla betalningsåtaganden är fullbordade.

Enligt Carnegies Finans- och Kapitalpolicy skall koncernen och varje enskilt dotterbolag upprätthålla en likviditetsreserv som överstiger det förväntade maximala nettokassaflödet under en period av tio dagars extrem stress. Likviditetsreserven skall bestå av likvida tillgångar och outnyttjade kreditramar.

Likviditetsreserven stresstestas genom att simulera potentiella effekter på likviditeten ifall ett antal exceptionella men möjliga händelser inträffar. Stresstestet innefattar händelser som kan påverka finansieringsbehovet så väl som kostnaden för finansiering. Syftet med stresstesten är att utvärdera om Carnegies likviditetsreserv är tillräcklig.

RISK OCH KAPITALTÄCKNING 2009

Stresstesten tar hänsyn till följande faktorer:

- Ett markant utflöde av inlåning från kunder
- Negativa kassaflöden som kan orsakas av olika löptider mellan in- och utlåning
- I vilken utsträckning företagets tillgångar är rebelånade
- Sänkta marknadsvärden för refinansieringsbara tillgångar och sänkta belåningsvärden för dessa tillgångar
- Svårigheter och kostnader associerade med att snabbt likvidera olika tillgångar

Eftersom förflyttning av likviditet mellan legala enheter är begränsad utförs stresstesterna på varje legal enhet. Varje enhet ska kunna hantera sin egen likviditetssituation, även under stress.

Likviditetsreserven beräknas på daglig basis och stresstester utförs på veckobasis av Carnegies treasuryavdelning.

RYKTESRISK

Ryktesrisk definieras som risken för inkomstbortfall om Carnegies potentiella och existerande kunder och motparter förlorar tilltron till Koncernen till följd av negativ publicitet eller rykten om Carnegie eller allmänt om branschen.

Nyhetsrapportering från den globala finanskrisen samt ökad ryktesspridning har bidragit till oro bland bankkunder och resulterat i ökat ryktesrisk för hela bankbranschen. Uppstår en förtroenderubbning för en bank kan detta få effekter mycket snabbt i form av att kunder och andra intressenter tar avstånd från banken ifråga och kan i värsta fall leda till insolvens. Ryktesriskerna är en av de svårare riskerna att skydda sig mot.

Carnegie strävar efter att banken ska uppfattas som väl genomlyst av alla intressenter och att intressenterna har en positiv bild av företaget. Inom Carnegie hanteras ryktesrisk genom att löpande följa och utvärdera hur verksamheten kan påverkas av ryktesrisken och vilka effekterna kan bli. Till exempel analyseras ryktesriskerna i samband med regelbundna självutvärderingar. Vidare finns interna rutiner kring hantering av klagomål med utsedd klagomålsansvarig och tydliga rapporteringsvägar. Hantering sker genom complianceorganisationens försorg. Ryktesrisk beaktas också i samband med affärsbeslut och i processen för godkännande av nya produkter och tjänster.

AFFÄRSRISK OCH STRATEGISK RISK

Affärsrisk är risken för minskade intäkter till följd av att faktorer i den externa affärsmiljön (till exempel marknadsförhållanden, kundbeteende, teknologisk utveckling) har en negativ påverkan på volymer och marginaler.

Strategisk risk är risken för förlust på grund av missriktade affärsbeslut, felaktigt genomförande av beslut eller oförmåga att reagera adekvat på förändringar i samhället, regelsystemen eller branschen

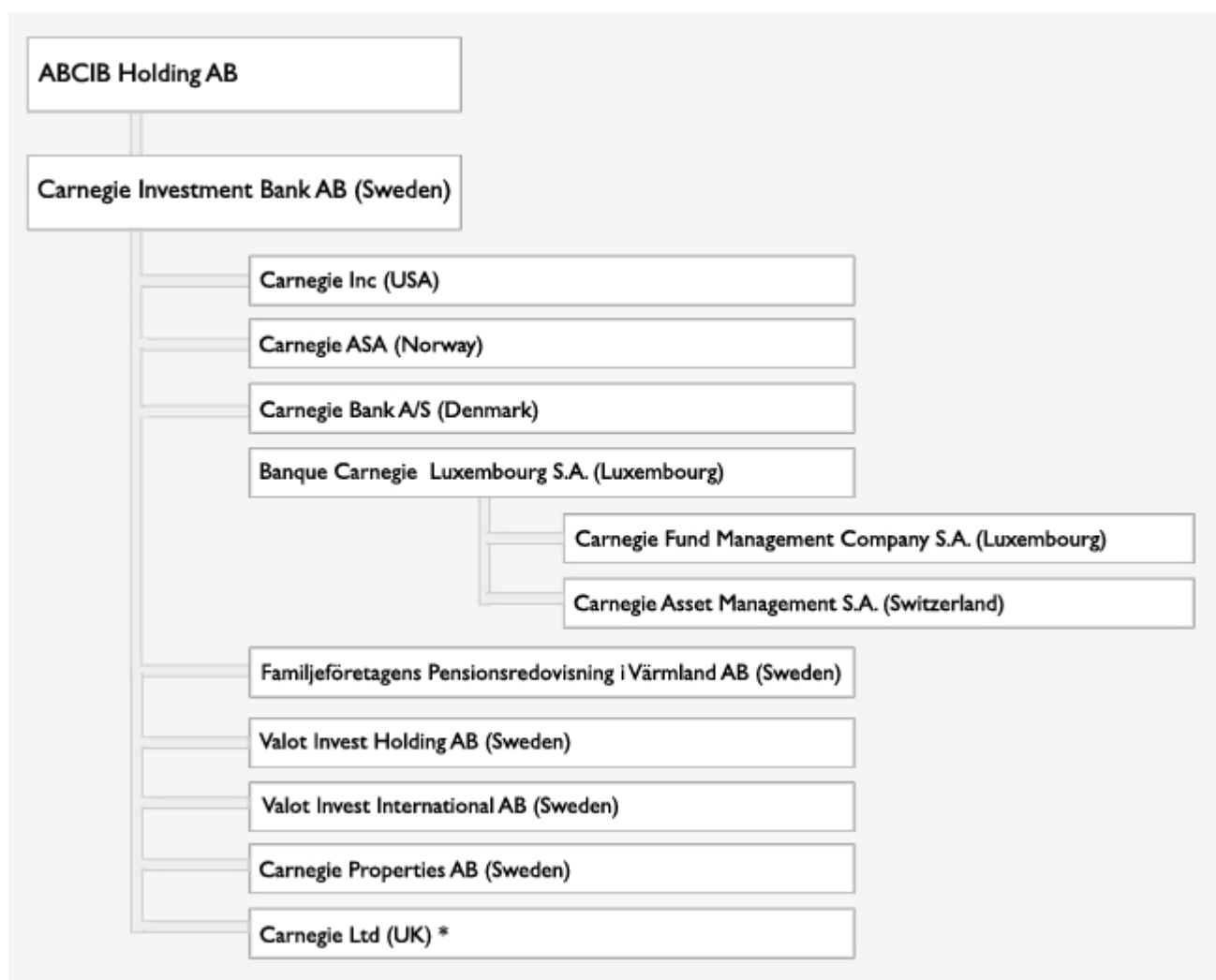
Carnegies affärsverksamhet är beroende av kundernas efterfrågan på banktjänster och finansiell service samt makroekonomiska förändringar som BNP-utveckling, ränteläge, valutakursutveckling och aktiekursutveckling. Koncernens verksamhet bedrivs på ett antal geografiska marknader. Detta innebär att Koncernens lönsamhet kan påverkas negativt om vissa av dessa länders ekonomiska läge förändras och då förutsättningarna för tradingverksamhet och därtill relaterade faktorer förändrats.

Strategisk risk avser Carnegies förmåga att anpassa sig ändringar i omvärlden och är som sådan nära relaterat till affärsrisk.

Affärsrisk och strategisk risk hanteras genom att säkerställa att Carnegie är medvetet om sin strategiska position samt göra det möjligt att förbereda sig tidigt för ändringar av externa faktorer. Carnegie arbetar proaktivt med att utreda sin strategiska position och omvärldsanalys för att kunna förbereda sig tidigt för ändringar i marknadsförhållanden och konkurrensbilden.

APPENDIX

Legal struktur



Upplysningar om kapitalkravet

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | Moderbolaget |
|---|----------------|----------------|
| Kreditrisk | 183 173 | 85 147 |
| <i>Stater och centralbanker</i> | 5 352 | – |
| <i>Kommuner och därmed jämförliga myndigheter</i> | – | – |
| <i>Institutsexponeringar</i> | 48 603 | 35 495 |
| <i>Företagsexponeringar</i> | 79 258 | 23 075 |
| <i>Hushållsexponeringar</i> | 10 093 | 2 516 |
| <i>Exponeringar med säkerhet i fastighet</i> | – | – |
| <i>Högriskposter</i> | – | – |
| <i>Exponeringar mot fonder</i> | – | – |
| <i>Övriga poster</i> | 39 867 | 24 061 |
| Avvecklingsrisker i handelslager | 417 | 414 |
| Kreditrisk | 183 590 | 85 561 |
| Aktiekursrisk | 20 269 | 15 406 |
| <i>Varav specifik risk</i> | 9 197 | 6 813 |
| <i>Varav generell risk</i> | 11 072 | 8 593 |
| Ränterisk | 2 912 | 1 720 |
| <i>Varav specifik risk</i> | 543 | – |
| <i>Varav generell risk</i> | 2 369 | 1 720 |
| Valutakursrisk | 75 675 | 18 264 |
| Marknadsrisk | 98 856 | 35 390 |
| Operativ risk | 404 667 | 188 528 |
| Totalt kapitalkrav | 687 113 | 309 480 |

Carnegie har ett aktieinnehav som inte ingår i handelslagret vars värde uppgick till 11 MSEK per 31 december 2009. Detta består av aktier i handelsplattformen Burgundy som Carnegie är delägare i. Innehavet är värderat enligt anskaffningsmetoden.

Kreditrisk

Exponeringsbelopp och kapitalkrav

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | | Moderbolaget | |
|--|-------------------|----------------|------------------|---------------|
| | Exponering | Kapitalkrav | Exponering | Kapitalkrav |
| Stater och centralbanker | 3 235 536 | 5 352 | 11 643 | - |
| Kommuner och därmed jämförliga myndigheter | - | - | - | - |
| Institutsexponeringar | 4 141 445 | 48 603 | 3 475 290 | 35 495 |
| Företagsexponeringar | 4 364 409 | 79 258 | 842 365 | 23 075 |
| Hushållsexponeringar | 883 804 | 10 093 | 406 882 | 2 516 |
| Exponeringar med säkerhet i fastighet | - | - | - | - |
| Högriskposter | - | - | - | - |
| Exponeringar mot fonder | - | - | - | - |
| Övriga poster | 733 733 | 39 867 | 468 077 | 24 061 |
| Avvecklingsrisker | 5 219 | 417 | 5 175 | 414 |
| Totalt | 13 364 146 | 183 590 | 5 209 432 | 85 561 |

Genomsnittligt exponeringsbelopp under perioden fördelat på viktiga geografiska områden under perioden

| Koncernen (TSEK) | Sverige | Danmark | Norge | Luxemburg | Finland | Övriga | Totalt |
|--|------------------|------------------|----------------|------------------|----------------|----------------|-------------------|
| Stater och centralbanker | 122 346 | 692 980 | 21 977 | 675 789 | 10 719 | - | 1 523 810 |
| Kommuner och därmed jämförliga myndigheter | - | - | - | - | - | - | - |
| Institutsexponeringar | 1 700 878 | 249 913 | 410 333 | 2 313 862 | 308 001 | 58 058 | 5 041 046 |
| Företagsexponeringar | 804 260 | 953 618 | 344 058 | 1 475 677 | 1 789 | 50 169 | 3 629 571 |
| Hushållsexponeringar | 309 144 | - | 47 462 | 119 230 | 16 095 | - | 491 932 |
| Exponeringar med säkerhet i fastighet | - | - | - | - | 889 | - | 889 |
| Högriskposter | - | - | - | - | - | - | - |
| Exponeringar mot fonder | - | - | - | - | - | - | - |
| Övriga poster | 295 073 | 119 429 | 34 509 | 358 124 | 14 359 | 22 449 | 843 944 |
| Totalt | 3 231 701 | 2 015 940 | 858 339 | 4 942 682 | 351 853 | 130 676 | 11 531 192 |

| Moderbolaget (TSEK) | Sverige | Danmark | Norge | Luxemburg | Finland | Övriga | Totalt |
|--|------------------|----------------|----------------|------------------|----------------|---------------|------------------|
| Stater och centralbanker | 121 802 | - | 1 836 | - | 10 710 | - | 134 348 |
| Kommuner och därmed jämförliga myndigheter | - | - | - | - | - | - | - |
| Institutsexponeringar | 1 727 532 | - | 56 119 | - | 280 959 | 54 286 | 2 118 895 |
| Företagsexponeringar | 842 255 | - | 298 945 | - | 1 789 | - | 1 142 989 |
| Hushållsexponeringar | 309 144 | - | 47 462 | - | 16 095 | - | 372 701 |
| Exponeringar med säkerhet i fastighet | - | - | - | - | 889 | - | - |
| Högriskposter | - | - | - | - | - | - | - |
| Exponeringar mot fonder | - | - | - | - | - | - | - |
| Övriga poster | 290 161 | - | 753 | - | 10 339 | 12 153 | 313 406 |
| Totalt | 3 290 894 | - | 405 114 | - | 320 781 | 66 439 | 4 082 340 |

Exponeringsbelopp fördelat på löptid

| Koncernen | | | | | |
|--|-------------------|-------------------|-----------------|------------------|-------------------|
| 31 dec 2009 (TSEK) | < 3 mån | 3 – 12 mån | 1 – 5 år | > 5 år | Total |
| Stater och centralbanker | 3 235 536 | - | - | - | 3 235 536 |
| Kommuner och därmed jämförliga myndigheter | - | - | - | - | - |
| Institutsexponeringar | 4 141 445 | - | - | - | 4 141 445 |
| Företagsexponeringar | 3 838 738 | 525 671 | - | - | 4 364 409 |
| Hushållsexponeringar | 883 804 | - | - | - | 883 804 |
| Exponeringar med säkerhet i fastighet | - | - | - | - | - |
| Högriskposter | - | - | - | - | - |
| Exponeringar mot fonder | - | - | - | - | - |
| Övriga poster | 733 733 | - | - | - | 733 733 |
| Totalt | 12 833 256 | 525 671 | - | - | 13 358 927 |
| Moderbolaget | | | | | |
| 31 dec 2009 (TSEK) | < 3 mån | 3 – 12 mån | 1 – 5 år | > 5 år | Total |
| Stater och centralbanker | 11 643 | - | - | - | 11 643 |
| Kommuner och därmed jämförliga myndigheter | - | - | - | - | - |
| Institutsexponeringar | 3 475 290 | - | - | - | 3 475 290 |
| Företagsexponeringar | 842 365 | - | - | - | 842 365 |
| Hushållsexponeringar | 406 882 | - | - | - | 406 882 |
| Exponeringar med säkerhet i fastighet | - | - | - | - | - |
| Högriskposter | - | - | - | - | - |
| Exponeringar mot fonder | - | - | - | - | - |
| Övriga poster | 468 077 | - | - | - | 468 077 |
| Totalt | 5 204 257 | - | - | - | 5 204 257 |

Exponeringsbelopp som säkerhetsställt genom medräkningsbara säkerheter

Carnegie använder Standard & Poor's kreditvärderingar för bestämning av kreditkvalitet och följer den inplacering i kreditkvalitetsskalan enligt schablonmetoden som offentliggjorts av Finansinspektionen. Extern kreditvärdering används för exponeringsklasserna stater och centralbanker, institut och företagsexponeringar.

Nettning av exponering inom och utanför balansräkningen sker bara mot motparter där avtalsförhållandet innehåller godtagbara avtal om nettoberäkning. För att bli godkända ska avtalen uppfylla kriterierna i 26 kap § 2-§11 om godtagbara nettningsavtal i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | | Moderbolaget | |
|--|-------------------|------------------|------------------|------------------|
| | Exponering | Säkerhetsställd | Exponering | Säkerhetsställd |
| Stater och centralbanker | 3 235 536 | 4 420 | 11 643 | - |
| Kommuner och därmed jämförliga myndigheter | - | - | - | - |
| Institutsexponeringar | 4 141 445 | 1 321 562 | 3 475 290 | 1 321 562 |
| Företagsexponeringar | 4 364 409 | 3 316 697 | 842 365 | 553 923 |
| Hushållsexponeringar | 883 804 | 715 582 | 406 882 | 364 949 |
| Exponeringar med säkerhet i fastighet | - | - | - | - |
| Högriskposter | - | - | - | - |
| Exponeringar mot fonder | - | - | - | - |
| Övriga poster | 733 733 | - | 468 077 | - |
| Totalt | 13 358 927 | 5 358 261 | 5 204 257 | 2 240 434 |

Kreditreserveringar, netto och avsättning osäkra fordringar

Reservering för sannolika kreditförluster sker efter individuell prövning. Reserveringar avseende sannolika kreditförluster sker där pant, åtaganden eller övriga garantier inte beräknas täcka fordringsbeloppet. Principen för vad som rubriceras som konstaterade kreditförluster är sådana förluster som fastställts genom konkursförfarande eller genom ackordsuppgörelse. Värdenedgång hänförlig till gäldenärs betalningsoförmåga hänförs till kreditreserveringar.

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | Moderbolaget |
|---|-----------------|-----------------|
| Ingående balans avsättning osäkra fordringar | -2 027 952 | -2 027 331 |
| Resultat individuellt värderade krediter över resultaträkningen (minus är ökad avsättning): | | |
| Återförda tidigare gjorda reserveringar | 27 579 | 27 354 |
| Årets reservering | -31 411 | -31 412 |
| Summa kreditreservering, netto | -3 832 | -4 058 |
| Kursdifferens | -49 903 | -50 056 |
| Summa resultatpåverkande poster | -53 735 | -54 114 |
| Tidigare redovisad som osäker fordran, nu bortförd som konstaterad | 1 389 441 | 1 389 430 |
| Utgående balans* | -692 246 | -692 015 |

* Utgående balans avsättning osäkra fordringar samt årets nedskrivningar avseende kreditförluster, reserveringar och återförda nedskrivningar är alla hänförliga till utlåning till allmänheten.

Derivatkontrakt

Carnegie använder marknadsvärderingmetoden för beräkning av exponeringsbeloppet i derivatkontrakt.

| 31 dec 2009 (TSEK) | Koncernen | Moderbolaget |
|--|------------|--------------|
| Positivt bruttovärde av kontrakt | 283 | 283 |
| Nettningsvinster | 0 | 0 |
| Nettad exponering | 283 | 283 |
| Säkerheter | 0 | 0 |
| Nettokreditexponering för derivat | 283 | 283 |